

[Socialministeren.]

gerning er indført som Skolefag, skal Kommunalbestyrelsen være berettiget til at bestemme, at den i Skolekøkkenet paa Kommunens Bekostning tillavede Mad gratis tildeles Skolens Elever. Naar det altsaa drejer sig om at faa spist den Mad, der er lavet af Skolens Elever — en Mad, der jo bestaar af alle mulige forskellige Retter —, vilde det dog være ganske ejendommeligt, om man, forinden Eleverne nød denne Mad, skulde indhente Skolens og den eventuelle Skolelæges Erklæring. Det er derfor forenlignende en Misforstaaelse, at der foreslaas indføjet et nyt Punktum, hvilket maaske hidrører fra en tidligere Affattelse. Jeg har givet Besked om, at denne Sætning skulde udgaa, jeg ved ikke, hvori det ligger, at det ikke er sket, men der kan jo let ske en Fejltagelse. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den ærede Ordfører for Udvalget, at han stiller Ændringsforslag, saaledes at dette kan blive rettet.

Jeg takker i øvrigt ogsaa de andre ærede Ordførere for deres Udtalelser, og jeg beklager, at Forholdene politisk har ligget saaledes, at man har maattet undvære Bistand fra den Sagkundskab, der repræsenteres gennem den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. C. J. F. Sven, der med en vis Iver deltog i den første Del af Forhandlingerne, men derpaa pludselig udeblev. Jeg betragter mig som personlig uskyldig i dette Forhold, i dette Fænomen, men beklager det alligevel. Da vi havde hørt den ærede Ordfører for det radikale Parti, Hr. Jørgen Jørgensen, der jo ligeledes anbefalede Lovforslaget, følte jeg mig fuldkommen beroliget, særlig da jeg saa, at ingen fra Retsforbundet lod til at ville tage Ordet, og at de ærede Medlemmer af det kommunistiske Parti under denne omfattende Sags Behandling glimrede ved deres Fraværelse, og jeg sagde derfor til mig selv: I Dag er der altsaa ingen Røvere i denne Skov. Saa optraadte Fru Inger Gautier Schmit. Nu er det naturligvis mærkeligt at sammenligne denne velvillige og elskværdige Dame med Røvere, og derfor skynder jeg mig ogsaa at tage Sammenligningen tilbage, men Forestillingen hos mig var kun fremkaldt ved de Ord, hvormed det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit indledede, idet disse Ord indeholdt et Angreb paa hele dette System og en Fremhævelse af, at den nuværende Socialminister i 1922 var en af de ivrigste for, at man skulde gaa ind for Værgeraadsinstitutionens Uafhængighed. Hvor ved det ærede Medlem det fra? Jeg har allerede i mange,

mange Aar før 1922 været ivrig for det, der nu forhaabentlig kommer til at foreligge: En Enhed i den offentlige Forsorg og en Forenkling af denne. Da jeg i 1919—20 udarbejdede det Værk, der hedder „Fremtidens Forsorgelsesvæsen“, vilde jeg have stillet det samme Forslag med Hensyn til Værgeraadsinstitutionen som nu, hvis Forholdet ikke havde været det, at Regeringen, der havde anmodet mig om at skrive dette Værk, samtidig officielt havde nedsat en Børnelovskommission. Derved følte jeg mig bundet til at holde Spørgsmaalet om Værgeraadsforsorgen ude fra det Arbejde, som jeg i øvrigt var beskæftiget med. Og da jeg var valgt til Medlem af denne Kommission, følte jeg mig naturligvis ogsaa forpligtet til at bidrage til at føre Kommissionens Arbejde til et saa godt Resultat som muligt. Det er rigtigt, at jeg var ivrig; det er jeg altid, naar jeg arbejder, ligesom det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit er det. Men det er ikke rigtigt, at jeg var ivrig for at naa til det Resultat, at Værgeraadsinstitutionen for al Evighed skulde bevare sin Uafhængighed af den øvrige offentlige Forsorg og dens Administration sin Uafhængighed af den øvrige offentlige Administration.

Men, som sagt, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit indrømmede jo ogsaa, at der ved Forhandlingerne, ogsaa ved Velvillie fra min Side, var gjort saa mange Indrømmelser overfor de Ønsker, Værgeraadene har fremsat, at det ærede Medlem dog kunde tiltræde og anbefale Ændringerne. Under Hensyn hertil mener jeg ikke, vi bør fordybe os i tidligere Meningsforskelle paa dette Omraade. Jeg har gjort, hvad jeg kunde, for, samtidig med at man bevarer Enheden, bevarer Forenklingen, bevarer Systemet — og alt dette er jo trods alle disse Ændringsforslag bevaret —, at imødekomme alle de Ønsker, jeg syntes var berettigede, og det netop Ønsker fremsat af det ærede Medlem og dem, der ligesom hun i særlig Grad interesserer sig for Værgeraadsinstitutionens Arbejde.

Jeg takker endnu en Gang Udvalget for det udførte Arbejde. Jeg anmoder om, at det ene Ændringsforslag, jeg har nævnt, maa udgaa, og skal i øvrigt anbefale, at man stemmer for samtlige de stillede Ændringsforslag.

Gregersen: Den højtærede Socialminister mente, at naar Retsforbundet og Kommunerne ikke hevde indtegnet Taler, var der ingen Røvere i Skoven. Det er der for saa vidt heller ikke, jeg forstaar jo godt Billedet. Men jeg vil gerne sige, at